

За тебе прелестно сроданье

Да не пошлешь въ радость арь.

На твоя станъ, на двойно лице

Подобны нѣма на света

Какова въ никакая обвѣза

Не свѣтъ арь вырдавъ красота.

Идешь твой пошелъ — наследенье.

Съ чешивка ти ма награди

Каднакъ дѣлъ арь въ упоенье

На твойтъ облички изроди.

За меня ищущи ли каръ и вѣнцъ

Дѣлъ съня си вырдакъ ли ма фя?

Или ищущи отъ меня обрѣтъ

Дачерь, на терпѣннѣ сирани.

Или меня ищдакъ съ отвращенье

До тоукоуъ ли свѣтъ уроднъ арь

Те свѣтъ дозоетъ да презренье

Не са ми игра? о, тогда...

Но не, не може зъи да бѣде